

CRACOVIA URBS EUROPAEA

KONFEDERACJA NA RZECZ PRZYSZŁOŚCI KRAKOWA
ul. Miodowa 41/14, 31-052 Kraków, tel. (12) 429 43 01

Urząd Miasta Krakowa Biuro Planowania Przestrzennego

W związku z wyłożeniem do publicznego wglądu projektu Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego dla Obszaru Kliny Południe, Konfederacja na rzecz Przyszłości Krakowa wnosi następujące uwagi do tego projektu:

UWAGI OGÓLNE:

1. Autorzy planu nie korzystali w czasie przygotowania planu z:
 - opracowania "Koncepcja ochrony różnorodności biologicznej Krakowa" wykonanego w Instytucie Nauk o Środowisku UJ
 - wykazu terenów zgłoszonych do ochrony w formie użytków ekologicznych, który znajduje się w Wydziale Kształtowania Środowiska UMK
2. W przypadku terenów planowanych do zabudowy jedno i wielorodzinnej brak wyliczenia ile minimalnie i maksymalnie będzie:
 - mieszkań na terenach przewidzianych w planie do zabudowy
 - ile mieszkańców
 - ile samochodów
 - jak to wpłynie na rozwiązania komunikacyjne
 - nie przewidziano w zabudowie wielorodzinnej miejsca na urządzenia rekreacyjne.

Takie wydzielenie przeznaczenia terenu bez wyraźnego wyspecyfikowania możliwego minimalnej i maksymalnej zabudowy terenu powoduje, że Rada Miasta podejmować będzie decyzję w ciemno, nie znając potencjalnego obciążenia sieci komunikacyjnej, sieci elektroenergetycznej, sieci wodociągowej i kanalizacyjnej oraz konieczności odprowadzenia odpadów stałych, a także braku wizji rozwiązania transportu indywidualnego i zbiorowego.

W ten sposób można zabudować cały Kraków, a o efektach dowiemy się z praktyki, mając miasto wytapetowane chaotyczną gęstą, koszarową zabudową, niezdolną dla życia, tworząc slumsy miejskie, z których w najbliższych latach uciekną mieszkańcy, a teren pozostanie zdewastowany pod względem architektonicznym i przyrodniczym.

Instytucja zlecająca wykonanie planu, czyli Urząd Miasta Krakowa nie może tłumaczyć się nie podjęciem niektórych problemów wyszczególnionych wyżej, brakiem takich wymagań w obowiązujących ustawach i rozporządzeniach. Regulacje prawne określają pewne minimalne wymagania, zaś zakres zadań wynika z bieżących potrzeb i przewidywania zmian spowodowanych uchwalaniem planu i to musi być podstawowym kryterium przy określaniu zakresu prac planistycznych.

W tym przypadku określenie maksymalnej pojemności terenów zabudowanych limitowanej liczbą mieszkań oraz mieszkańców, liczbą samochodów (maksymalne spodziewane natężenie ruchu i jego wpływ na inne węzły komunikacyjne), konieczność zapewnienia odpowiedniej przestrzeni rekreacyjnej oraz zabezpieczenia ochrony istniejących zasobów przyrody to podstawowe wymagania, które powinny być realizowane w każdym planie lokalnym.

3. Postulujemy uwzględnienie wewnątrz terenu planowanego do zabudowy ok. 1 ha na urządzenia rekreacyjno-sportowe oraz 1-3,5 ha na zieleń osiedlową zagospodarowaną - mały parki i oczko wodne. Tereny te powinny znajdować się poza obszarami ZP.1 do ZP.11.

- plac zabaw dla dzieci - 0,20 ha
- boisko sportowe do piłki nożnej - 0,41 ha (82 x 50 m)
- boisko do koszykówki - 0,07 ha (38 x 25 m)
- boisko do siatkówki - 0,06 ha (34 x 19 m)
- kort tenisowy - 2 boiska - 0,14 ha (34 x 21 m)

Razem te urządzenia zajmą tylko 0,91 ha czyli w granicach jednego hektara, a koszt budowy w granicach ceny dwóch mieszkań. Takie zagospodarowanie terenu jest w możliwościach finansowych każdego inwestora podejmującego budowę obiektu wielorodzinnego. Konieczne jest też uwzględnienie w planach miejsca na niewielki park pozwalający na wypoczynek wszystkim mieszkańcom w obrębie osiedla. Powinno to być jeden park o powierzchni 3 ha lub np. trzy małe parki o powierzchni 1 ha. Na tym terenie powinno się znaleźć także oczko wodne o powierzchni do 0,28 ha (70 x 40 m) zagospodarowane pod kątem przyrodniczym.

Inwestor planujący osiedle powinien być zobowiązany do wykupienia terenu pod te urządzenia, ewentualnie miasto powinno taki teren zabezpieczyć. Konieczne należy zobowiązać inwestora do pełnego zaprojektowania infrastruktury osiedla, a nie tylko samych budynków.

Inwestor powinien też sfinansować zaprojektowanie i wybudowanie i wyposażenie tych miejsc rekreacyjnych, tak by budując osiedle stworzyć od razu infrastrukturę rekreacyjną w obrębie osiedla. Urząd miasta nie powinien wydawać zezwolenia na budowę obiektów wielorodzinnych jeśli inwestor nie przedstawi planów pełnej infrastruktury rekreacyjnej osiedla.

UWAGI SZCZEGÓŁOWE:

1. Przez teren objęty planem przebiega jeden korytarz ekologiczny o randze regionalnej - Korytarz Potoku Sidzinka i dwa korytarze ekologiczne o znaczeniu lokalnym - Korytarz Borkowski-Sidziński i Korytarz Tyniecko-Zakopiański. Korytarze ekologiczne - stanowią podstawowe elementy przestrzenne łączący ze sobą płyty siedlisk. Mają podstawowe znaczenie w zachowaniu bioróżnorodności, gdyż chronią przed izolacją płyty siedlisk otoczone przez zabudowę. Mogą jednocześnie pełnić funkcję kanałów przewietrzania miasta.

Konfederacja w czerwcu b.r. zgłosiła, w ramach uwag do zmiany obowiązującego Studium, kompletny projekt korytarzy ekologicznych dla miasta Krakowa, oparty o bogate doświadczenia badań przyrodniczych Krakowa, wykonany przez dra Kazimierza Walasza z Instytutu Nauk o Środowisku UJ.

Cieszy nas, że zespół przygotowujący projekt planu przyjął, że prawie w całości teren potoku Sidzinka będzie znajdował się poza strefą planowana do zabudowy. Jednak korytarz o znaczeniu regionalnym, a do takich należą korytarze których oś stanowią cieki wodne, powinien mieć szerokość od 300 do 1000 m, podczas gdy w planie w najszerszym miejscu ma 200 m.

Korytarz Borkowski-Sidziński i Korytarz Tyniecko-Zakopiański jako korytarze o znaczeniu lokalnym powinny mieć szerokość 100 m, w skrajnie niekorzystnych warunkach 50 m. Łączą one wydzielone jednostki przestrzenne z korytarzami o znaczeniu regionalnym oraz z korytarzami o znaczeniu krajowym w tym przypadku Korytarzem Rzeki Wisły.

W ramach planu należy także wytyczyć korytarze ekologiczne o znaczeniu miejscowym. Łączą one najbliższej położone względem siebie obszary niezabudowane - korytarze te tworzą podstawową sieć umożliwiającą migracje najmniejszych organizmów, mają podstawowe znaczenie dla przetrwania motyli i płazów, zalecana szerokość - 50 m, nie mniejsza jednak niż 30 m. Ciąg zabudowy wzdłuż osi komunikacyjnej (ulicy) nie może być dłuższy niż 300 metrów, po którym powinna być luka 100 na trwale zaznaczona w planach jako teren niemożliwy do zabudowy, w skrajnie niekorzystnych sytuacjach terenowych - 50 m.

2. Teren łąk ograniczony od południa autostradą a od północy linią zaznaczoną na załączonym planie - obejmujący dolinę potoku Sidzinka powinien zostać bezwzględnie ochroniony przed zabudową. Teren ten obejmuje zespół różnorodnych łąk w tym niezwykle cennych zmiennowilgotnych łąki trzęślicowych (*Molinione*) oraz niżowe świeże łąki użytkowane ekstensywnie (*Arrhenatherion elatioris*). Zbiorowiska te należą do najcenniejszych zbiorowisk na terenie Unii Europejskiej i powinny być chronione jako obszary Natura 2000. Wniosek o utworzenie na tym terenie obszaru Natura 2000 "Łąki Kobierzyńskie" został złożony do Komisji Europejskiej, Min. Środowiska i Woj. Konserwatora Przyrody w Krakowie. Na obszarze tym występuje szereg cennych gatunków roślin chronionych i znajdujących się na Czerwonej liście gatunków zagrożonych, jak kosaciec syberyjski *Iris sibirica*, turzyca Davalla *Carex davalliana*, goździk okazały *Dianthus superbus*, groszek błotny *Lathyrus palustris* i selernica żyłkowana *Cnidium dubium*.

Obszar ten jest też miejscem lęgowym zespołu chronionych ptaków, w tym trzech gatunków wymienionych w Zał. I Dyrektywy Rady Europy: derkacza *Crex crex* - 3-6 par, dzierzby gąsiorka *Lanius colurio* - 8-12 par oraz ortolana *Emberiza hortulana* - 1 para.

Na łąkach stwierdzono bogaty zestaw gatunków motyli dziennych - bo, aż 48 gatunków. Wśród nich 3 gatunki z 2 zał Dyrektywy Siedliskowej. Są to modraszek telejus *Maculinea teleius* i modraszek nasitous *Maculinea nausithous* oraz czerwończyk nieparek *Lycaena dispar*. Wszystkie mają tutaj siedliska do rozrodu. Dla motyli - modraszków teren ten ma szczególne znaczenie jako obszar zapewniający łączność między bogatymi populacjami Dębnicko-Tynieckiego Obszaru Łąkowego, a populacjami występującymi na wschód od Krakowa. Dla tych gatunków motyli obszary Natura 2000 znajdują się w fazie ustanawiania, ze względu na ich wyjątkowe znaczenie dla populacji europejskich.

3. Teren łąki i niewielkiego zadrzewienia w narożu ul. Zawilej i Komuny Paryskiej powinien pozostać jako enklawa zieleni, w przyszłości zagospodarowany, jako naturalny park dla powstającej wokół zabudowy mieszkalnej.

4. Teren zieleni parku miejskiego ZPL - powinien być zagospodarowany tak by zachować naturalne zbiorowiska roślinne, z wyznaczonymi trasami spacerowymi, bez wycinania podszytu, osuszania terenu, z koszeniem jednorazowym dopiero w połowie sierpnia

5. § 13.3.2 - jest 0,3 a powinno się ograniczyć do 0,1

§ 14.5.1 dopisać punkt g - konieczność lokalizacji obiektów rekreacyjnych i sportowych - standardowo - plac zabaw dla dzieci, boisko do piłki nożnej, siatkówki, koszykówki, dwa korty tenisowe, mały park i oczko wodne.

6. § 16.2. Określenie zieleń urządzona jest nieprecyzyjne - co to ma oznaczać w praktyce.

Należy dążyć do tego by utrzymać tereny otwarte z naturalną zielenią, jednorazowym koszeniem w połowie sierpnia.

Załączniki:

- mapa korytarzy ekologicznych
- Wniosek o wpisanie obszaru „Łąki Kobierzyńskie” do sieci Natura 2000 (standardowy formularz danych + mapa)

Do wiadomości:

- Wydział kształtowania Środowiska Urzędu Miasta Krakowa

Prezes Zarządu

arch. Jarosław Żółciak